

שנה למותו של חברנו היקר יעקב ענבי ז"ל

חלפה שנה, מאז הלך מאתנו בטרם עת חברנו היקר יעקב ענבי. מותו הפתאומי עורר בנו תדהמה והשרה תוגה על כולנו. ועד היום קשה להשלים עם העובדה, שענבי הפעיל והער לכל המתרחש בביתנו הקיבוצי, בתנועה ובמדינה איננו עוד אתנו ובתוכנו.

למעלה מארבעים שנה חי בחברתנו ועבד במשקנו בנאמנות, בשקידה, במסירות ובאחריות בכל עבודה שנדרש לה: בנהריים במפעל רוטנברג, בבנין במשק, בשדה במספוא, בחצר, בלול וכן במפעל שלנו שהיה מקום עבודתו האחרון.

עם זאת לא הגביל את עצמו רק בעבודה, אלא נשא בעול חיי הציבור והחברה. מימיו לא סירב למלא תפקידים חיוניים שנדרש להם: היה מפעילי ההגנה באיזור ובמשק, שנים רבות היה חבר המזכירות כמרכז עבודה, מרכז משק ובשנים האחרונות גם פעיל בוועדת החברה של המשק. עם התעוררותם של יהודי רוסיה לעליה, התעורר גם ענבי לפעולה למען העולים מברית-המועצות וכל זה עשה בלב שלם ובנפש חפצה, כשם שהיה רגיל למלא כל תפקיד שהוטל עליו.

ניתן לומר, שיעקב ענבי היה מזדהה אישית עם פעולתו, עם עבודתו ועם ביתו הקיבוצי אשדות-יעקב.

יחד עם זאת היה אב למופת למשפחתו, סבא טוב ומאושר לנכדיו וידיד נאמן לחבריו ולשכניו.

אבדה כבדה היא לנו מותו של חברנו היקר יעקב ענבי. אבדה לביתו הפרטי, אבדה לביתו הקיבוצי.

יהי זכרו ברוך!